

Marts 1891. Et Eksemplar vil blive fremlagt i Læseværelset, men da der er sendt 12 Eksemplarer, ville enkelte Medlemmer, som særlig maatte ønske det, kunne faa et saadant, saalænge Antallet strækker til.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Straf for Brugen af urigtige Varebetegnelse.

Formanden: Paa sædvanlig Maade er jeg underrettet om, at man har forenet sig om at ønske, at følgende 9 Herrer indgaa i Udvalget: Breinholt, F. Dannefeldt-Samsøe, Fussing, H. C. Hansen, P. Sæmsø, Knudhøjn, Lunn, W. Petersen og Steffensen. Derfor ingen gør Indsigelse, betragter jeg dem som valgte. (Ophold). De ere altsaa valgte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Odelæggelse af Ravnens Yngel paa Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3061.)

Sagen fattes under Forhandling.

Oljen: Lige fra gammel Tid har Ravnene været til stor Odelæggelse for de nysødte Lam paa Færøerne. Det har ogsaa været saa naturligt, at den er særlig slem ved de nysødte Lam, fordi den, ligesom Læmningen begynder, faar sine Unger. Den har altsaa i den Tid en stor Opgave, den nemlig at føde alle sine Unger og deres Moder. Den fører sin Krig mod Faarene paa den Maade, at saasnart den mærker, at et Moderfaar skal have Lam, stiller den ved Siden af, og idet Sammet fødes, hugger den det straks og tager det fra Moderen. Da der nu bygges mange Ravne omkring i Bjærgene, er det ikke liden Skade, de saaledes forvalde. Allerede ved fgl. Resolution af 21de November 1741 blev der paabudt, at enhver Mand mellem 15 og 50 Aar, som ellers befattede sig med almindeligt Arbejde, skulde aflevere 2 Krage eller 1 Ravneneb om Aaret. Det var altsaa

en Tvang, man vilde paalægge Befolkningen til at gøre sit til i alt Fald at se at forebygge, at Ravnene tiltog i Mængde, om man end ikke kunde vente, at den helt vilde blive udryddet. Denne Bestemmelse var gældende lige til hen imod 1880, da den ikke-besiddende Del af Befolkningen rejste en Anke imod, at de skulde udrede denne Afgift, idet man nemlig, naar man ikke kunde svare de Kræb, som vare befalede efter den kongelige Resolution, skulde bøde 4 Skilling om Aaret. Denne Anke kunde naturligvis ingenlunde siges at være uberettiget, hvorfor man saa ved Lov af 18de Marts 1881 ophævede den kongelige Resolution. Det viste sig imidlertid snart, at da der ikke laa nogen Tvang paa Befolkningen til at føre Krig mod Ravnene, tog disses Antal til. Kragerne kunne ogsaa gøre Skade lige overfor Faarene, de ere heller ikke bange for at faa et svagt lille Lam, som er nysødt, ihjel og spise det op. Man kan jo sige, at det er naturligt, at de, der ere Gjere af Jorden, ere de nærmeste til at tage sig af Ravnene, og altsaa se at faa dræbt saa mange som muligt, saa at de ikke kunne gøre saa megen Skade, men alligevel viste det sig i den korte Tid, der er hengaaet siden 1881, at Ravnene vare tagne til. Saa udlobede man en Præmie, som skulde udredes af Amtsrepartitionsfonden, paa 16 Ore for hvert Ravneneb, som en Skytte leverede, og 8 Ore for et Krageeneb. Altsaa, naar der ikke blev anvendt stor Ulejlighed derpaa, var det jo et Skud værd, som de sige paa Færøerne: 16 Ore for en Ravn og 8 Ore for en Krage. Men alligevel har det ikke været saa eftertryffeligt, at man har mærket nogen synderlig Aftagelse i Ravnenes Mængde. Det har været Grunden til, at man ogsaa ad Lovgivningsvejen har søgt at faa det gjort til Pligt for den, i hvis Mark eller Bjærg Ravnene byggede, at se at faa den udryddet saa vidt muligt. Lovforslaget har været behandlet et Par Gange af Lagtinget, og man blev ogsaa enig om at oversende det til Regeringen og Rigsdagen for at faa det ophøjet det Lov. Jeg har gennemgaaet de enkelte Paragraffer, som jeg for øvrigt paa Forhaand kendte, og jeg kan ikke sige, at jeg har noget som helst mod dem at erindre. Der har været en Mangel i Lagtingets Forslag, som man har søgt rettet i det høje Ministerium ved i § 3 at indsætte en Frist, inden hvilken en Mand, som ikke er Gjer af den Hauge eller det Bjærg, hvor Ravnene bygger, skulde kunne gaa derhen og søge Ravnene, naar Gjeren ikke selv vil. Det er nødvendigt, at der